

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

> Retouradres Postbus 90801 2509 LV Den Haag

De Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 22
2513 AA S GRAVENHAGE
2513AA22

Datum 4 maart 2010
Betreft Aanvullende informatie inkomenseffecten Wtcg

In uw brief van 6 oktober 2009, kenmerk 142401.21u, heeft u namens de commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport / Jeugd en Gezin aandacht gevraagd voor ondermeer de inkomensgevolgen van de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg). In de reactie die de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport per 10 december 2009 mede namens mij heeft gestuurd (Kamerstukken I, vergaderjaar 2009-2010, 31 706 P) is toegezegd nog nader inzicht te verschaffen in de lange termijn inkomenseffecten inclusief afbouw van de vermenigvuldigingsfactor voor 65-minners. Door middel van dit schrijven doe ik deze toezegging gestand.

Binnen de Wtcg is er voor gekozen de vermenigvuldigingsfactor voor 65-minners in 2009 nog op het niveau van 2,13 te handhaven, en deze in twee stappen te verlagen naar het structurele niveau van 1,4 in 2011 en verder. In de bijlage treft u aan wat de effecten zijn voor de 76 rekenvoorbeelden uit het boekje 'Financiële gevolgen van het afschaffen van de buitengewone uitgavenregeling' indien in 2009 reeds de vermenigvuldigingsfactor voor 65-minners op het structurele niveau van 1,4 zou zijn geweest. Dit ook in vergelijking met de (daadwerkelijke) situatie dat in 2009 voor deze groep nog de vermenigvuldigingsfactor van 2,13 geldt. Op deze wijze wordt inzicht gegeven in de lange termijn inkomenseffecten die zich voordoen voor deze groep voorbeeldhuishoudens als gevolg van de afbouw van de vermenigvuldigingsfactor. In de bijlage is ook aangegeven in welke mate een veranderend recht op inkomensafhankelijke regelingen als huurtoeslag, zorgtoeslag en kindgebonden budget een rol speelt bij de inkomenseffecten vanwege een lagere vermenigvuldigingsfactor. Een lagere vermenigvuldigingsfactor leidt immers via minder aftrekbare kosten tot een hoger verzamelinkomen en dit impliceert in bepaalde gevallen een lager recht op inkomensafhankelijke regelingen.

De tabel in de bijlage laat zien dat voor 58 van de voorbeeldhuishoudens de inkomensgevolgen bij een vermenigvuldigingsfactor van 1,4 identiek zijn aan de gevolgen bij een vermenigvuldigingsfactor van 2,13. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om ouderen, huishoudens met bovenmodale inkomens die sowieso geen recht op de vermenigvuldigingsfactor hebben en/of huishoudens zonder specifieke zorgkosten die onder de vermenigvuldigingsfactor vallen.

Voor 18 van de 76 voorbeeldhuishoudens leidt afbouw van de vermenigvuldigingsfactor tot een minder gunstig effect op het inkomen. Het gaat hier in alle gevallen om huishoudens met een inkomen onder de grens voor de

vermenigvuldigingsfactor (in 2009: een verzamelinkomen van € 32.127), die jonger dan 65 jaar zijn en die specifieke kosten maken waarop de vermenigvuldigingsfactor van toepassing is. De mate waarin afbouw van de vermenigvuldigingsfactor gevolgen heeft voor het inkomen hangt uiteraard samen met de omvang van de specifieke zorgkosten. Hoe hoger de zorgkosten die onder de vermenigvuldigingsfactor vallen, des te groter de gevolgen voor het inkomen als de vermenigvuldigingsfactor wordt afgebouwd. Voor 12 van de voorbeeldhuishoudens met specifieke zorgkosten van € 200 blijft het additionele inkomenseffect – dat zich voordoet vanwege de afbouw van de vermenigvuldigingsfactor tussen 2009 en 2011 - beperkt tot minder dan € 51. Voor 6 van de voorbeeldhuishoudens gaat het om grotere bedragen, waarbij overigens ook de doorwerking in inkomensafhankelijke regelingen een rol speelt. Met name in het afbouwtraject van de huurtoeslag kan het hierbij om substantiële effecten gaan.

Datum

4 maart 2010

Onze referentie

ASEA/CSI/2010/3598

Als ook aangeduid in mijn brief over de inkomenseffecten van de Wtcg van 7 oktober 2008 (Kamerstukken II, vergaderjaar 2008/2009, 31 706, nr 10) leidde de doorwerking van de aftrek van buitengewone uitgaven in inkomensafhankelijke regelingen tot een zeer ongelijke vergoeding van kosten. In bepaalde gevallen werd binnen de buitengewone uitgavenregeling zelfs meer dan 100% van de kosten gecompenseerd. Het kabinet heeft er bewust voor gekozen deze doorwerking in te perken, ondermeer door verlaging van het structurele niveau van de vermenigvuldigingsfactor voor 65-minners. Om de meest drastische inkomenseffecten van jaar op jaar te mitigeren is ervoor gekozen de vermenigvuldigingsfactor voor 65-minners geleidelijk in te perken tot het structurele lager niveau. Als ook vermeld in de brief van 7 oktober 2008, daalt hierdoor naar verwachting de groep die in 2009 een negatief inkomenseffect groter dan 5% heeft van 159.000 naar 126.000. Consequentie van het gekozen overgangstraject is wel dat sommige huishoudens tussen 2009 en 2011 te maken krijgen met negatieve inkomenseffecten als gevolg van de afbouw van de vermenigvuldigingsfactor. Per saldo gaat echter naar verwachting, zowel op korte termijn als op lange termijn, de meerderheid van de chronisch zieken en gehandicapten er op vooruit door de overgang van de buitengewone uitgavenregeling naar de Wtcg.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

J.P.H. Donner